

[Ulrich.]

Modstandere af, at man i det offentlige Liv paa alle de forskellige Omraader afholder betydelige Udgifter ved Hjælp af Laan og derved paadrager de forskellige Kommuner eller Staten en betydelig Gæld og saaledes lader dem leve paa Fremtidens Bekostning, lige saavel er vi Modstandere af paa det Omraade, som dette Lovforslag omhandler, i Aar, til næste Aar og til næste Aar igen at bruge en hel Masse Penge, som de paagældende Kommuner ellers vilde faa Raadighed over paa et senere Tidspunkt, saaledes, at naar dette Tidspunkt kommer, har de ikke disse Penge til Raadighed, men maa bruge dem til at forrente og afdrage de Beløb, som de i disse tre Aar har forbrugt.

Dette er i allerhøjeste Grad usundt, og jeg tror, i Modsætning til det ærede Medlem, der talte for Socialdemokratiet, ikke, at man ude omkring i de forskellige Kommuner vil modtage dette Lovforslag med Glæde, jeg tror tværtimod, man vil ryste paa Hovedet og sige: dér har den høje Rigsdag været højest letsindig. Saadan vil man gøre i de fornuftigt styrede Kommuner; det kan godt være, at man i den Kommune, hvor den ærede Ordfører for Socialdemokratiet regerer, vil mene noget andet, men jeg vil dog tro, der er mange andre Kommuner, hvor man vil sige: dette er letsindigt, det er i Virkeligheden — som jeg her sagde — at opfordre til at leve paa Fremtidens Bekostning.

Der er enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, som jeg har Sympati for. Jeg tænker her ikke saa meget paa det; som det ærede Medlem, der talte for Venstre, fremdrog, om det større Tilskud til Kommunerne, for det kommer vi jo nok overens om, naar vi faar Motorloven til Revision; det er den Retningslinie, vi har holdt de sidste Gange, vi har revideret Loven, at vi stadig har givet mere og mere til Sognekommunerne, idet vi har erkendt, at Amtskommunerne i vid Udstrækning har faaet løst de Opgaver, der skulde løses, saaledes at man kan give mere til Sognekommunerne.

Men jeg tænker paa Bestemmelsen om i disse tre Aar at yde et større Tilskud til Vejfonden. Det er meget muligt, at Vejfonden, der, som bekendt, blev oprettet ved sidste Revision af Loven, og som fik 1 pCt.

af Motorafgiften, trænger til at faa et yderligere Tilskud til Løsning af de vigtige Opgaver, den har. Men det er en Sag, som maa kunne vente indtil næste Aars Revision af Loven.

For mig staar det saaledes, at det er Ministeriets Mening med Fremsettelsen af dette Lovforslag at gøre det indlysende overfor Befolkningen — hvad der imidlertid ikke vil lykkes det —, at Forslagets Gennemførelse skal være et vægtigt Bidrag til Aflastning af Arbejdsløsheden. Jeg kan imidlertid ikke med min bedste Villie indse, at Lovforslagets Gennemførelse i nogen væsentlig Grad vil kunne bevirke en Aflastning af Arbejdsløsheden. Thi naar disse Vejarbejder virkelig skulde udføres, saa vilde det kun — det ved vi alle sammen udmærket vel — være en ganske ringe Procent af det samlede Beløb, der kom Arbejderne tilgode i Form af udbetalt Arbejds løn; de fleste af disse Penge vilde gaa til Materialernes Anskaffelse, Maskinernes Anskaffelse og Vedligeholdelse o. s. v., men selve Arbejds lønnen til den levende Arbejder er et ganske forsvindende Beløb af disse mange Millioner.

Jeg kunde fristes til at komme ind paa nogle af de Enkeltheder, den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa. Det ærede Medlem sagde, at det var et særdeles nyttigt Formaal, dette Lovforslag gik ind for, idet det betød nyttigt Arbejde paa normale Vilkaar.

Heri er jeg, som det ogsaa fremgaar af mine Udtalelser, ganske uenig med det ærede Medlem; jeg kan ikke se, at det er et særdeles nyttigt Formaal at ville holde de danske Veje i en bedre Stand, end det virkelig er paakrævet og tiltrængt; det kan ikke kaldes for et nyttigt Formaal, jeg vil snarere kalde det for statsøkonomisk uforsvarligt. At følge med paa dette Omraade er sikkert rigtigt og fornuftigt, og at vedligeholde sine Veje paa en saadan Maade, at de kan bære den Trafik, der øves paa dem, det er økonomisk forsvarligt; men at vedligeholde dem i en større Udstrækning, end det er paakrævet, det er efter min Mening økonomisk uforsvarligt.

Det ærede Medlem har ganske Ret i de Betragtninger, der fremsattes angaaende Fodgængernes Ret til ogsaa at færdes paa vore Veje; deri er jeg ganske enig med det